

— τρίτον, ο χαρακτηρισμός εκ μέρους της Επιτροπής των πωλήσεων που επηρεάστηκαν ως «απευθείας πωλήσεων εντός του ΕΟΧ» ή «απευθείας πωλήσεων εντός του ΕΟΧ μέσω μεταποιημένων προϊόντων» παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην LG Display έπρεπε να στηρίζεται αποκλειστικώς σε πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν σε συνθήκες ελεύθερης αγοράς προς τρίτες επιχειρήσεις, δεδομένου ότι μόνον αυτές οι πωλήσεις θα μπορούσαν να επηρεαστούν από την παράβαση.

2) Δεύτερον, ότι κακώς η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση της LG Display να απαλλαγεί από το πρόστιμο για το 2005, παραβαίνοντας έτσι την ανακοίνωση του 2002 περί συνεργασίας. Συνάφως, υποστηρίζουν ότι

— πρώτον, η πρόσβαση της LG Display στον φάκελο της υποθέσεως παρεμποδίστηκε σοβαρά από διαδικαστικές πλημμελίες·

— δεύτερον, η LG Display πληρούσε τις προϋποθέσεις μερικής απαλλαγής βάσει της εφαρμοστέας ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας·

— τρίτον, η απορριπτική απόφαση της Επιτροπής επί της αιτήσεως της LG Display δεν είναι αιτιολογημένη, πάσχει πλείονα νομικά σφάλματα και δεν στηρίζεται σε ορθά πραγματικά περιστατικά.

3) Τρίτον, ότι, παρά το γεγονός ότι η LG Display παρέσχε στην Επιτροπή εξαιρετική συνδρομή, η οποία υπερέβαινε κατά πολύ τις υποχρεώσεις της κατά την ανακοίνωση του 2002 περί συνεργασίας, η Επιτροπή δεν μείωσε περαιτέρω το πρόστιμο τουλάχιστον κατά 10 %, παραβαίνοντας έτσι την ως άνω ανακοίνωση.

4) Τέταρτον, ότι η Επιτροπή, αποκλείοντας τους Ιάπωνες προμηθευτές πλακών LCD από την προσβαλλόμενη απόφαση, μολονότι δύο εξ αυτών παραδέχθηκαν ότι μετείχαν στην ίδια ενιαία και διαρκή παράβαση, παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, την αρχή της αναλογικότητας και την αρχή *ne bis in idem*, καθόσον εκθέτει την LG Display σε σημαντικό κίνδυνο να δικαστεί δις για τα ίδια πραγματικά περιστατικά.

Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2011 — Gossio κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-130/11)

(2011/C 130/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Marcel Gossio (Αμπιτζάν, Ακτή του Ελεφαντοστού) (εκπρόσωπος: G. Collard, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει, όσον αφορά τον προσφεύγοντα, Marcel GOSSIO, ότι ο κανονισμός ΕΕ 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, και η απόφαση 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, που δημοσιεύθηκαν στις 15 Ιανουαρίου 2011 στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν δικαιολογούνται στην πράξη,

— κατά συνέπεια,

— να ακυρώσει τον κανονισμό 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, και την απόφαση 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011·

— επικουρικώς, να διατάξει τη διαγραφή του ονόματος του Marcel GOSSIO από τους καταλόγους που συνάπτονται στον ως άνω κανονισμό και στην ως άνω απόφαση.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον οι αιτιολογίες για την εγγραφή του προσφεύγοντος στον κατάλογο ατόμων και οντοτήτων στα οποία έχουν εφαρμογή τα περιοριστικά μέτρα είναι στερεότυπες, χωρίς να αναφέρεται κανένα συγκεκριμένο πραγματικό στοιχείο που να καθιστά δυνατή την εκτίμηση του σκοπίμου της εν λόγω εγγραφής.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη, καθόσον ο προσφεύγων, καθώς μετείχε στον διοικητικό μηχανισμό ηγεσία της χώρας, λαμβανομένων υπόψη των καθηκόντων του, δεν μπορούσε να επιδείξει υποταγή σε κάποιον συγκεκριμένο πρόεδρο, αλλά όφειλε να συνεχίσει να ασκεί τα καθήκοντά του στο πλαίσιο του διοικητικού μηχανισμού στον οποίο ανήκει.

Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2011 — Ezzedine κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-131/11)

(2011/C 130/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ibrahim Ezzedine (Treichville, Ακτή Ελεφαντοστού) (εκπρόσωπος: G. Collard, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει, όσον αφορά τον προσφεύγοντα Ibrahim EZZEDINE, ότι η απόφαση 2011/71/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, που δημοσιεύθηκε στις 2 Φεβρουαρίου 2011 στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν δικαιολογείται στην πράξη,

— κατά συνέπεια,

- να ακυρώσει την απόφαση 2011/71/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011·
- επικουρικός, να διατάξει τη διαγραφή του ονόματος του Ibrahim EZZEDINE από τον κατάλογο που συνάπτεται στην ως άνω απόφαση.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθόσον οι αιτιολογίες για την εγγραφή του προσφεύγοντος στον κατάλογο ατόμων και οντοτήτων στα οποία έχουν εφαρμογή τα περιοριστικά μέτρα είναι στερεότυπες, χωρίς να αναφέρεται κανένα συγκεκριμένο πραγματικό στοιχείο που να καθιστά δυνατή την εκτίμηση του σκοπίμου της εν λόγω εγγραφής.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον προσάπτεται στον προσφεύγοντα ότι συμβάλλει στη χρηματοδότηση της παράνομης κυβερνήσεως του L. Gbagbo, ενώ ο προσφεύγων ασκεί μόνον οικονομική δραστηριότητα ως ιδιώτης επιχειρηματίας, οπότε, καταβάλλοντας φόρους και δασμούς, συμβάλλει στη χρηματοδότηση απλώς της Ακτής του Ελεφαντοστού και όχι σ' αυτήν ενός συγκεκριμένου καθεστώτος.

Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2011 — Kessé κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-132/11)

(2011/C 130/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Feh Lambert Kessé (Αμπιτζάν, Ακτή του Ελεφαντοστού) (εκπρόσωπος: G. Collard, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει, όσον αφορά τον προσφεύγοντα, Feh Lambert KESSE, ότι ο κανονισμός ΕΕ 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, και η απόφαση 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, που δημοσιεύθηκαν στις 15 Ιανουαρίου 2011 στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν δικαιολογούνται στην πράξη,
- κατά συνέπεια,
- να ακυρώσει τον κανονισμό 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, και την απόφαση 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011·
- επικουρικός, να διατάξει τη διαγραφή του ονόματος του Feh Lambert KESSE από τους καταλόγους που συνάπτονται στον ως άνω κανονισμό και στην ως άνω απόφαση.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει ο προσφεύγων είναι κατ' ουσίαν όμοια ή παραπλήσια προς τα προβαλλόμενα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-130/11, Gossio κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2011 — Al-Faqih κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-134/11)

(2011/C 130/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih (Μπέρμιγγαμ, Ηνωμένο Βασίλειο), Ghunia Abdrabbah (Μπέρμιγγαμ, Ηνωμένο Βασίλειο), Taher Nasuf (Μάντσεστερ, Ηνωμένο Βασίλειο) και Sanabel Relief Agency Ltd (Μπέρμιγγαμ, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: E. Grieves, barrister, και N. Garcia-Lora, solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 1139/2010 ⁽¹⁾ της Επιτροπής και τον κανονισμό (ΕΕ) 1138/2010 ⁽²⁾ της Επιτροπής, κατά το μέρος που οι κανονισμοί αυτοί αφορούν τους προσφεύγοντες· και
- να υποχρεώσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να φέρει, πέραν των δικών του εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγοντες, καθώς και να καταβάλει οποιαδήποτε ποσά προκαταβλήθηκαν από το ταμείο του Δικαστηρίου λόγω του ευεργετήματος πενίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η Επιτροπή σκοπίμως παρέβλεψε τη δεσμευτικού χαρακτήρα νομολογία του Δικαστηρίου και ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε ανεξάρτητη επανεξέταση του ερείσματος επί του οποίου στηρίχθηκε η αναγραφή των ονομάτων των προσφευγόντων στον προβλεπόμενο από τους ως άνω κανονισμούς κατάλογο ούτε απαιτήσε την παράθεση οποιασδήποτε αιτιολογίας όσον αφορά την εν λόγω αναγραφή.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι ο κανονισμός (ΕΕ) 1139/2010 της Επιτροπής και ο κανονισμός (ΕΕ) 1138/2010 της Επιτροπής δεν συνάδουν προς τον σεβασμό του δικαιώματος ασκήσεως ένδικης προσφυγής και προσβάλλουν τα δικαιώματα άμυνας, πράγμα το οποίο έχει ως συνέπεια ότι οι εν λόγω κανονισμοί παραβαίνουν το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε η Επιτροπή στο πλαίσιο της επανεξέτασεως στην οποία προέβη όσον αφορά έναν από τους προσφεύγοντες, ήτοι την εταιρία Sanabel Relief Agency Ltd, είναι εσφαλμένα και στερούνται νομικού ερείσματος.